

Spričevalo.

Okako si vendar srečen,
Spričevalo si dobil;
Kar nas bilo je v razredu
Ti najpridnejši si bil.

Kar si vprašan bil, po volji
Vedno odgovoril si,
Kar se tebi je velelo
Kot bi mignil, storil si.

A kako z menoj je bilo? . .
Le nagajal sem — bedak!
Nikdo ni me ljubil v šoli
A ogibal se me vsak.

Često šolo sem zamudil
Ter potepal se okrog,
Kje sem hodil, kje sem taval,
Vedel nihče ni kot Bog.

Toda sad te slabe setve
Zdaj vsakomu je očit;
O, da bil bi vsaj očetu
In pa materi prikrit.

Spričevalo je najslahše —
Kaj li oče porekó?
Kaj li matí, ded in hoter?
Šiba, šiba pela bo . .

A. Pin.

Krt-modrijan.

(Basen.)

Nad zelenim travnikom je švigala sem ter tje lahko krila lastovica in si lovila v zraku muh, mušic in drugih žuželk. Kar ugleda po tleh lezti črnega krta.

»Ej ti, možiček črni!« zaščebeta mu prezirljivo, »da si pameten kot jaz, ne iskal bi črvov pod zemljo, ampak zgoraj na belem dnevu. Glej, koliko jaz pomorim teh kmetičevih sovražnikov, ki mu objedajo listje in sadje. Kaj dobiš tam v zemlji? Skoraj nič!«

»Prav, prav««, odgovori lastovki modri krt, »ali tega mi vendar-le ne moreš oporekat, da so skriti in hinavski sovražniki hujši od znanih in očitnih. In glej, takih iščem jaz. Da, oni so hujši, ker izpodjedajo same korenike, ki so vir življenja.««

Kaj je hotela lastovica reči na ta odgovor?

»Prav praviš, striček!« je dejala in odletela.

Siluška.

